

[Thor kil Kristensen.]

løbende vil inddrage 400 mill. kr. årlig til statskassen, vil man stort set holde op med at sælge obligationer, og så bliver den likviditetsmæssige virkning næsten lig nul. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen i, at så bliver desværre også den valutamæssige virkning meget beskedent. Man bremser på visse punkter, men giver mere los på andre. Det er et punkt, som jeg nok synes er understreget for lidt i det, der hidtil er sagt. Jeg vil gerne understrege, at en importafgift — det samme gælder en deponeringsordning — i sig selv har en valutamæssig virkning, som stabiliseringslånet ikke har, nemlig den, at importafgiften ville bremse importen direkte dels ved i første omgang at fremkalde en formindskelse af de unødvendigt store lagre, dels ved i en kortere årrække at give dansk produktion en større plads på det danske marked, end dansk produktion har i dag.

Denne valutamæssige virkning ville gennemførelsen af min tanke have, den ville gennemførelsen af regeringens tanke ikke have; og man behøver jo ikke at være bange for, at det skulle føre til forkerte investeringer, for når virksomhederne ved, at denne afgift skal afvikles hurtigt over en kortere årrække, giver de sig selvfølgelig ikke til at investere i fabrikker, som bliver overflødige den dag, afgiften bortfalder.

Nu kunne man, når jeg på denne måde vil anvende provenuet af en sådan importafgift til køb af obligationer, stille det spørgsmål: hvad skal der så ske med disse obligationer bagefter? I den periode, opkøbene finder sted, sker der det, som jeg har tilladt mig at tale om nogle gange, at man overfører midler fra forbrugsfronten til opsparings- og investeringsfronten; men hvad skal der bagefter ske med denne obligationsbeholdning, så stor eller lille den nu måtte blive? Min tanke var, at denne obligationsmasse, den formue, som dér ville blive opsamlet, skulle blive liggende permanent som en grundfond for folkepensionsordningen. Man har jo så tit talt om, at der burde finde en vis begrænset fondsopsamling sted i forbindelse med denne ordning; det ville give den et anstrøg af forsikringsmæssig karakter, som den nu savner, og folketinget har jo ved folkepen-

sionsloven påtaget sig en stor forpligtelse, som der endnu ikke er skaffet fuld dækning for. Det kunne hjælpe i den retning, hvis man havde renterne af en sådan opsamlet formue til rådighed i de kommende år.

Må jeg slutte med at sige, at vi er jo desværre valutamæssigt kørt temmelig langt ud; selv om jeg ikke ved, hvordan den nærmeste fremtid bliver, er der jo i alt fald længe, til vi har en tilstrækkelig valutareserve, og endnu længere, til vore investeringer er blevet så store, som vi trænger til, og en af vanskelighederne er den, at fordi vi er kørt så langt ud, har vi kun en meget begrænset handlefrihed. Der er den store fare, at hvis vi skal gøre noget, der virker kraftigt nok over for valutaen, har det meget uheldige virkninger på vor produktion og på beskæftigelsen af den danske befolkning. Derfor tror jeg, den tid er inde, da det var ønskeligt, at vi prøvede på at tænke i nye baner; det har jeg ønsket at yde et bidrag til — den foreslåede deponeringsordning er jo i og for sig noget i samme retning — og jeg håber, det må få visse virkninger på de kommende forhandlinger.

Helge Madsen: Man har været inde på de protester, som rettes mod vort parti, og vi modtager jo fortsat gennem Berlingske Aftenavis protester, som imidlertid for mig kun understreger, hvad jeg tidligere har sagt om dem, der animerer til og står bag hetzen imod os. Vi vil søge at fordele de protester, vi har modtaget, til vore kredse og opfordre dem til at invitere underskriverne til vore møder, så de også kan få oplysning om tingene fra anden side. De har dog vist en vis interesse for retsforbundet ved deres protester. Vi vil kort sagt benytte det indsamlede materiale som supplement til vort emnekartotek, og for så vidt kan det være grund til at takke Berlingske Aftenavis for denne aktion blandt bladets læsere. Men protesterne, som kommer fra de kredse, der er interesserede i den bestående uret, lader os kolde; de understreger kun, at det er rigtigt, hvad vi har gjort.

Jeg vil gerne, inden debatten slutter, endnu en gang slå fast, at vi mener, at forudsætningen for virkelig afgørende fremskridt er, at vi kommer i gang med afviklingen af monopolerne, og at vi her skal begynde med jordmonopolet. I denne kamp